

fremlagt. Derfor kan jeg også gøre mit indlæg kort.

Lad mig understrege, at jeg hilser velkommen, at det færøske landsstyre nu ønsker forhandlinger om overdragelse af anliggender på basis af hjemmestyreordningen, selv om jeg også er fuldt opmærksom på, at der af hjemmestyret er nævnt anliggender, der i henhold til hjemmestyreløven ikke kan overdrages. Lad mig også sige, at jeg er enig i, at olieaftalen ikke er til genforhandling. Jeg er enig i det princip, som ligger i olieaftalen for Færøernes vedkommende, og jeg er enig i det synspunkt, regeringen har lagt frem: at vi nu forhandler bloktilskud ét år frem.

Så har jeg et par bemærkninger til debatten. Jeg vil gerne over for hr. Óli Breckmann kvittere for den holdning, hr. Breckmann lægger frem, og som jeg synes har en del sandhed i sig, nemlig at et bloktilskud af den type kan være en blandet fornøjelse for en økonomi, for det har også sine uheldige sider. Men der er jo én ting, man ikke kan bortforklare, nemlig at bloktilskuddet jo er en reel overførsel af ressourcer fra Danmark til Færøerne, ganske som det ville være en regulær overførsel af ressourcer fra nogle danskere til andre danskere, hvis man øgede bloktilskuddet til Bornholm med eksempelvis 1 mia. kr. Så hvad man end kan mene om bloktilskud som princip, kan man ikke tale sig uden om, at der er tale om en reel overførsel af ressourcer fra Danmark til Færøerne med disse bloktilskud. Det kan der ikke rokkes ved.

Lad mig så sige, at også jeg er tilhænger af rigsfællesskabet. Det har ikke alene politiske og praktiske fordele, men det har også et følelsesmæssigt fundament af kulturelle og historiske årsager. Jeg tror ikke, jeg kan forklare hr. Frank Dahlgaard det, men sådan er mit synspunkt.

Lad mig også gøre den bemærkning, at på ét punkt adskiller Islands økonomi sig fundamentalt fra den færøske, nemlig derved at Island har adgang til energikilder, som Færøerne ikke har adgang til. Det er muligt, at Færøerne med tiden får adgang til olieforekomster; det må fremtiden jo vise. Men i dag har Island jo adgang til en rigelig energiforsyning, som giver et fundament for den islandske økonomi, så derfor er den ikke en enstrengt økonomi. Island har en fantastisk fordel, især med dagens høje energipriser, ved at kunne hente sin energi i sin egen undergrund.

Til sidst, bare for at det skal være sagt i denne debat: Da Island trådte ud af fællesskabet med Danmark, skete det på basis af, at man 25 år tid-

ligere havde forhandlet om Islands selvstændighed. Det var uheldigt, kan man sige, at Danmark på det tidspunkt, hvor der var gået 25 år, var besat af Tyskland, hvad ingen jo kunne have forudset. Men det er en anden situation, og jeg synes ikke, det tjener noget formål at drage den historiske diskussion om Island ind i denne debat. Den har andre forudsætninger.

Jette Gottlieb (EL):

Den danske regering har gang på gang udtrykt, at såfremt færingerne ønsker selvstændighed, er det naturligvis i orden. Alligevel synes jeg, at hele forløbet har vist og stadig viser, at den danske regering ikke gør det lettere for landsstyret at iværksætte en harmonisk og konstruktiv proces frem mod en samlet færøsk stillingtagen, men tværtimod lægger mange sten i vejen.

I vore øjne er det hverken suspekt eller uklogt at søge så mange områder som muligt inden for hjemmestyreløven overført sammen med en gradvis økonomisk ansvarlighed. Det er jo netop en måde til at afprøve, om ønsket om selvstændighed kan bære. Derfor er kravet om enten/eller, som det er udtrykt i vedtagelsen, ikke et udtryk for åbenhed i forhandlingerne, men et udtryk for at ville sætte betingelserne i processen.

Jeg har svært ved at se, hvordan det vil ende, men vi mener, at en øget overførsel af opgaver til selvstyret via øget selvstændighed kan føre til suveræniteten, men også til en fornyelse af et fortsat rigsfællesskab, alt efter hvad færingerne ønsker og når frem til, og uanset hvor lang en periode overførslerne finder sted over.

Bliver konklusionen en fortsat deltagelse i rigsfællesskabet, er der kun tilbage at tage stilling til, om hjemmestyreløven skal revitaliseres, og det er jeg sådan set overbevist om at den skal. Men bliver konklusionen et ønske om suveræniteten, forestår der en lang forhandlingsproces, der må afsluttes med en stillingtagen begge steder.

Vi vil gerne understrege, at vi helt grundlæggende vil respektere et færøsk ønske om selvstændighed. Vi erkender eksistensen af et færøsk folk og anerkender dets ret til suveræniteten, men samtidig vil vi selvfølgelig også anerkende et færøsk ønske om at forblive i et rigsfællesskab med Danmark, hvis det skulle blive resultatet. Vi er af den opfattelse, at der eksisterer et fællesskab mellem færingerne og danskerne – et fællesskab, der er historisk, kulturelt og også ofte familiemæssigt bestemt. Det forsvinder ikke fra